

40 jaar lid - Ron Hol

Ron Hol is zo iemand zonder wie je je een vereniging niet kunt voorstellen. Hij is lid, maar niet zomaar. Hij doet daar het nodige voor terug. Normaliter zou het hier voldoende om te zeggen dat Ron ooit “De Pluim” uitgereikt heeft gekregen, als Meest Waardevol Lid van het jaar. Maar bij Ron is dat te weinig.

Dat van die Pluim is al even terug. Het moet dan ook gezegd worden dat we Ron al een tijdje uit het oog verloren zijn. Uit het oog, maar niet uit het hart. Want daarvoor is hij een te graag gezien mens. Een mens met een groot hart. Een hart dat een flinke optater kreeg toen de liefde van zijn leven, Anja, bezweek aan die vreselijke ziekte. Het is nooit helemaal hersteld.

Tegenwoordig woont Ron in Krimpen. Toen hij bij onze club kwam, was Bodegraven zijn woonplaats. Destijds een broedplaats van grote scheidsrechtersnamen: Clemens Govers, Jan van Rooijen, Wim van den Berg, om er maar een paar te noemen. Ron hoort zeker in dat rijtje thuis. Misschien heeft hij het niet tot de hoogste regionen van de arbitrage geschopt, maar wat hij in onze vereniging heeft gestopt, is zeker niet mis.

Het begon al vroeg, met een plekje in de kernploeg van Leo van der Want: het spelregelteam. Leo drilde het team, zodat Gouda een goed figuur zou slaan tijdens de districtsfinales. Andere namen uit die tijd: Inge Rehorst, Eric Buser, Michel van Hout en Jan Wouter Kok. Van dat vroege team is Ron, samen met Jan Wouter, waarschijnlijk het langst

doorgegaan. En niet zonder succes. In de jaren 80 en 90 haalde het Goudse team regelmatig de landelijke finale en vaker wel dan niet was Ron er dan bij. Ook begin deze eeuw was Ron van de partij. In 2003 was er zelfs een tweede plaats als team weggelegd, met Ron erbij.

Intussen was zijn ervaring al zo gegroeid dat hij teamleider werd. Niet zozeer van het spelregelteam, maar wel van de veld- en zaalvoetbalteams. De rust die Ron van nature uitstraalt, straalde af op het team. Hoofdprijzen zijn er nooit behaald, maar wel een karrenvracht aan Fair Play-prijzen. Juist door die rust. Iedereen in onze club die wel eens met die teams hebben meegespeeld, kan zijn eigen herinneringen eraan ophalen. En dat zijn mooie, hoor!

Ron was ook nooit te beroerd op de club de handen uit de mouwen te steken als er iets moest worden georganiseerd. Voor de ontspanningscommissie deed hij het nodige, en voor de Technische Commissie was hij geregeld jurylid. Om maar wat voorbeelden te noemen. Als er een activiteit was, trok hij vrijwel altijd met die andere Ron (Geurts) op. De twee Ronnies werden ze wel genoemd.

Een andere karaktertrek van Ron is loyaliteit.

Hoewel onze vereniging hem tegenwoordig minder vaak naar Gouda doet trekken, is Ron haar loyaal gebleven. Dat is Ron ten voeten uit. Veertig jaar is hij nu lid, en voor al die jaren verdient hij een groot applaus.